

хмe от сърце. – Всичко добре, ама защо така късно ми съобща-
ваш за стихове! – Нали си ме знаеш, че съм мързеливичка, и че
трябва да ме подсетиш по-отраничко, за да приготвя нещо за
пред хората! – А то, из тефтерите има тук-тамe нахвърля-
но по нещо, но почти нищо – завършено. – По-рано, докато бях
самичка, си поработвах, но откак пристигнаха и се настаниха
в същата квартира Снежина³⁷ и Богданка Димова, нищо не мо-
жех да работя, защото не оставах нито един миг сама! – От
друга страна, разбирам твоята редакторска мъка, и, нали зна-
еш, – за тебе чудо бих сторила, и – невъзможното – възможно...

Ако ми беше драснал преди няколко дена само две думич-
ки: пригответи стихове! – ето, утре рано, в 7 ч. тръгва Снежина,
щях да ти ги изпратя по нея и на 14 щеше да ги получиш,
а сега, неznam какво да правя! – В проект ми се мяркат два
цикъла: 1) От двата бряга и 2) Големият кръстопът.

Мога сега да ти препиша двечки от първият, – но защо
ти са само двечки? Ако можеш да почакаш още няколко дена,
ще ти приготвя още едно-две. – Колкото – за да спася поло-
жението!

Хайде, много ви здраве и на двамата. Пращам на Цвета
тази карфичка за Новата година.

Лиза

[В горния десен ъгъл на писмото е дописано: „Стихове-
те на Дучич³⁸ ще получа навярно по-късно.“ – б.м., Л. М.]

На 16 януари 1929 г. Багряна и Дора Габе изпращат ар-
тистично писмо-стихотворение до Владимир Василев. То е
написано на бланка:

La Coupole

Restaurant – brasserie

Bar Américain

102, Boulevard du Montparnasse

PARIS

На нея има една строфа, написана с почерка на Багряна,